SEMICENTENARUL NOILOR DESTINE

Adevărații mei ani de tinerețe îi datorez Partidului

Aveam 30 de ani, în 1934, cînd, la Brăila, am urcat pentru ultima oară treptele ringului, pentru a întîlni un adversar al cărui nume nu mi-l mai aduc aminte. Mi-am încheiat cariera pugilistică, cu o victorie prin K.O. A fost o bucurie de moment. Plecînd de la sală, m-am întrebat, îngrijorat, ce-mi rezerva viața în continuare, după încheierea acestei activități provizorii, pe care o părăseam la fel de sărac cum o începusem. Titlul de campion al României la toate categoriile, cucerit în 1927, în fața lui Teică, în pofida marii diferențe de greutate dintre noi, cele două meciuri egale cu Moit Spakow, victoriile în întîlnirile internaționale, seriile de glorie și de pahar rămîneau acum în urmă, fără valoare. Conta numai prezentul. Și, mai ales, viitorul, această mare necunoscută care nu-mi făgăduia nimic bun.

Firește, am devenit antrenor. Dar, în acele vremuri, această meserie nici nu era legiferată, și deci nu-ți asigura existența. La „Tirul", unde dădeam lecții de box, nu cîștigam mai nimic. Și, în cîteva rînduri, am renunțat la această activitate, pentru a deveni funcționar cu o leafă mică dar sigură, sau pentru a face gimnastică corectivă cu copiii, ca și cu oamenii maturi ce sufereau de obezitate.

Așa am trăit pînă în 1947, cînd, o dată cu desființarea boxului profesionist la noi în țară, meseria de antrenor a devenit o profesie ca toate celelalte, protejată de lege, asigurătoare a unei existențe demne. Și iată că, la 43 de ani, îmi începeam de fapt viața. Nu mai eram o frunză în vînt, în așteptarea unei întîmplări norocoase. De atunci, și pînă la ieșirea mea la pensie, mi-am exercitat meseria de antrenor, la clubul Dinamo. La drept vorbind, nici astăzi nu mi-am încetat activitatea, deși am ajuns la 67 de ani. Clubul Dinamo n-a renunțat nici un moment la serviciile mele, ci m-a încurajat cu toată căldura, m-a făcut să simt că pot fi încă folositor, mi-a încredințat mai departe trainingul de antrenor apelînd continuu la cunoștințele și experiența mea. Și, cum să nu te simți tînăr în aceste condiții, cum să nu crezi să faci chiar mai mult decît în anii tinereții adevărate?

Am simțit grija Partidului pentru toți oamenii muncii și m-am străduit, cu modestele mele puteri, să-mi aduc contribuția la înflorirea unei activități căreia i se acorda acum toată prețuirea. Sînt un om căruia nu i-au plăcut cifrele. Poate, și pentru că nu puteau spune nimic în legătură cu mine. Acum, adesea, le las pe ele să vorbească în locul meu, cu cei 87 de campioni naționali, cărora le-am îmbrăcat tricoul cu dungă tricoloră, de-a lungul anilor, cu cei 29 de maeștri ai sportului crescuți sub ochii mei, cu cei doi maeștri emeriți ai sportului, Nicolae Linca și Ion Monea, alături de care am suferit în ceasurile grele ale luptelor pe care le-au susținut pe ringurile din țară sau din străinătate și m-am bucurat de succesele lor.

Munca mea de îndrumător al atîtor generații de boxeri a fost cu prisosință răsplătită, atît din punct de vedere material, cît și moral. În 1963, mi s-a acordat înaltul titlu de antrenor emerit. Am primit Medalia Muncii, Ordinul Muncii și Ordinul Meritul Sportiv. Mi s-a repartizat o locuință confortabilă, iar pensia îmi asigură o bătrînețe lipsită de griji. Mulțumită Partidului, sînt, cum spune o vorbă populară românească, „cu sacii în căruță", așa cum n-am fost niciodată. De ce ar surprinde atunci faptul că, la 53 de ani, mi-am întemeiat o familie? Toate cele din jur mă invitau la acest lucru. Și apoi, mă simțeam mai tînăr ca oricînd. Mă consider și astăzi!

Constantin NOUR
antrenor emerit

ROLUL SOCIAL AL EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI

(Urmare din pag. 1)

mișcării sportive constituie o transpunere în viață a măsurilor aprobate la 3 iulie 1967 de către Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. Și în cursul aceluiași an, la 28 decembrie 1967 Legea cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport a căpătat votul Marii Adunări Naționale, definind cu claritate, prin primul său articol, că **„Educația fizică și sportul în Republica Socialistă România constituie activități de interes național"**. Înfățișînd apoi menirea majoră a acestor activități: **„Educația fizică și sportul contribuie la menținerea și întărirea sănătății, creșterea capacității fizice și intelectuale, buna folosire a timpului liber, dezvoltarea armonioasă fizică și morală a populației"**, legea stipulează că **„în vederea realizării acestor obiective, statul sprijină dezvoltarea educației fizice și sportului"**.

Asumîndu-și responsabilității în acest domeniu, statul concură, prin organele sale, alături de organizațiile obștești, la realizarea obiectivelor trasate prin Legea nr. 29. **Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, federațiile sportive, cluburile și asociațiile sportive au primit sarcini concrete, specifice și totodată, obligația de a colabora, în spiritul acestei legi, cu organizațiile sindicale, de tineret și pionieri, cu ministerele interesate pentru concretizarea mișcării sportive din România la dinamica societății noastre contemporane.**

Și ce poate fi mai grăitor despre roadele măsurilor inspirate de către Partid, decît primul bilanț pe care sportivii României socialiste l-au prezentat la sfîrșitul anului 1968? Patru medalii de aur, 6 de argint și 6 de bronz la J.O. din Mexic, un titlu de campion mondial și unul european, trei recorduri mondiale, două olimpice și trei europene, două cupe ale campionilor europeni și 55 de medalii de aur la campionatele balcanice de seniori, tineret și juniori. La acest bilanț și-au adus contribuția numărate discipline ca, de pildă, atletismul, scrima, tirul, boxul, caiacul-canoe, luptele, popicele, canotajul, bobul, tenisul de masă, handbalul.

În 1969, bilanțul a fost, de asemenea, bogat, ca și în anul următor, cînd reprezentanții țării noastre au cucerit 8 medalii de aur, 6 de argint și 9 de bronz la campionatele mondiale, 3 de aur, 2 de argint și 10 de bronz la competițiile europene și 96 de aur, 86 de argint și 62 de bronz la întrecerile balcanice. Pe toate meridianele globului, sportivii ce au reprezentat culorile patriei au luptat din toată inima, punîndu-și în joc toate cunoștințele tehnico-tactice și aptitudinile lor, înfruntînd cu cinste adversari de mare valoare și faimă, cucerind aprecierile specialiștilor, respectul concurenților, simpatia publicului și acreditînd, astfel, în lume, mișcarea sportivă românească, hărnicia și talentul poporului român.

Astfel, au răspuns sportivii acestei condiții de viață și de pregătire asigurate prin permanenta grijă a Partidului Comunist Român. Grijă care se exprimă pregnant și prin dezvoltarea bazei materiale. Conform indicației cuprinse în Documentele Congresului al IX-lea al P.C.R.: **„Este necesar să se acorde atenție dezvoltării sportului și educației fizice, bazei sale materiale"**, în cincinalul încheiat (1966—1970) obiectivele stabilite în acest sens au fost îndeplinite. Între multiplele realizări obținute pe acest tărîm vom aminti doar modernele stadioane ale municipiilor Craiova și Brașov, sălile de sport din Cluj și Timișoara, Complexul sportiv și patinoarul gălățean, bazinele acoperite din București, Cluj, Ploiești, Brăila, patinoarele acoperite din Miercurea Ciuc și București, complexul atletic de la Cîmpulung Muscel, complexul pionieresc de la Constanța, cele 41 săli de gimnastică în rețeaua învățămîntului general.

A reduce însă complexa activitate numai la sportul de performanță ar fi o mare greșeală, mai ales că în ultima perioadă, dîndu-se viață programului stabilit de Congresul al X-lea al P.C.R., s-au depus eforturi considerabile în direcția impulsionării și dezvoltării sportului de masă pe baze viabile, eliberate de balastul formalismului.

Abordînd sportul de masă — sarcină de bază în concepția partinică despre sport — printr-o deschidere mai amplă și mai realistă, inițiativele locale, din județele țării, au constituit un suport real preocupărilor pe plan central, eficiența acestora fiind unicul criteriu de apreciere. Adresîndu-se unor categorii specifice de cetățeni, în funcție de vîrstă și preocupări, activitățile de educație fizică și sport în rîndurile elevilor și studenților, în rîndurile oamenilor muncii, de pildă, au cuprins o sferă mai largă, începînd cu gimnastica de înviorare; trecînd prin latura de învățare a unor discipline aplicative, ca înotul și schiul, și terminînd cu un bogat calendar competițional adresat sportivilor nelegitimați și cu diversele acțiuni pentru extinderea turismului. Și dincolo de orice cifră în acest domeniu, interesează, în primul rînd, contribuția adusă la menținerea sănătății, la dezvoltarea fizică armonioasă a tinerei generații, la petrecerea în mod plăcut și util a timpului liber al cetățenilor, indiferent de vîrstă.

Ținînd cont de rolul formativ, educativ al sportului, de aportul consistent pe care acesta trebuie să-l aducă în disponibilitatea de lucru a cetățenilor, contribuind direct la buna lor stare fizică și psihică, angrenarea maselor largi la practicarea exercițiilor fizice și sportului, la activitățile recreative, de turism și agrement își dezvăluie obiectivul social. Obiectiv a cărui importanță a fost în repetate rînduri subliniată în documentele de partid și de stat și care își găsește transpunerea în hotărîrile C.N.E.F.S., în acțiunile inițiate în acest sens, în colaborare cu factorii ce au atribuții în domeniul educației fizice și sportului.

România socialistă posedă structuri social-economice deschise, perfecționabile, construite cu participarea activă a maselor, proces inspirat și condus pe baze științifice de către Partidul Comunist Român, proces în care înseși masele se pregătesc și se perfecționează. Iar microstructura sportului constituie o parte integrantă a acestei complexe și dinamice realități. De aceea, angajamentul asumat la ultima Conferință pe țară a mișcării sportive, în scrisoarea adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului **Nicolae Ceaușescu**, răspunde și acum, pe deplin actualității: **„Asigurăm Comitetul Central al Partidului Comunist Român, pe dumneavoastră personal, tovarășe secretar general, că sportivii, antrenorii, profesorii de educație fizică, toți lucrătorii din mișcarea sportivă vor munci fără preget, cu energie, competență și pasiune pentru înfăptuirea sarcinilor de cinste puse în fața noastră de către partid, pentru ca sportul românesc să se afirme tot mai puternic în lume, spre gloria patriei noastre — Republica Socialistă România".**

Muzeul național al sportului

(Urmare din pag. 1)

prin filtru critic — cum au făcut sport părinții săi, bunicii săi, strămoșii săi. Structura actuală a Muzeului național al sportului încearcă să răspundă acestei curiozități tocmai într-o ordine cronologică firească. Încă de la intrare, vestibulul ne introduce într-o sumară investigație arheologică a exercițiilor fizice practicate cu milenii în urmă pe teritoriul patriei noastre. Întocmitorii muzeului au făcut un efort lăudabil pentru a obține vechile basoreliefuri sau stele funerare din epoca elină sau romană, ilustrative pentru istoria domeniului nostru. Scara de pasaj a fost valorificată pentru a sugera mai mult potențialul sportiv (de altfel destul de scăzut) al evului mediu, limitat cu deosebire la fapte de arme sau simple jocuri populare (fără testimonii marcante).

În prima încăpere importantă se reconstituie, cu bogăție de argumente, o parte considerabilă a perioadei ce se întinde între limitele celor 9—10 decenii cîte numără istoria sportului modern în România. Reconsiderarea acestei epoci în spirit științific este o datorie față de tînăra generație de sportivi. În același timp, cultivarea tradițiilor valoroase — și în sportul nostru acestea nu lipsesc — devine de-a dreptul operă educativă. Standul închinat sportului muncitoresc din țara noastră și primei asociații sportive îndrumată de Partidul Comunist Român, asociația „Prietenii Naturii", cîștigă în originalitate și în valoare instructivă.

Nu intenționăm să facem inventarul pieselor rare, suvenirurilor, documentelor plachetelor, fotografiilor expuse — majoritatea de o inestimabilă valoarea istorică. Deocamdată să subliniem cu satisfacție că e preferabilă prezența aci — de pildă — a bătrînului velociped, decît în curtea din str. Dr. Felix, unde zăcea supus ruginirii și distrugerii. E mult mai utilă aci, decît în cine știe ce scrinuri personale sau poduri de case, prezența unor vechi medalii olimpice (cum sînt cele de la rugby sau călărie), a unor diplome de campioni mondiali (cum sînt cele de la bob ale lui Papană sau Frim), primelor cărți de gimnastică ale lui Moceanu sau D. Ionescu, caschetei de internațional a lui Mircea Iconomu, atîtor și atîtor amintiri ale gloriilor sportive de altădată.

Ultima sală a muzeului și cea mai impozantă, face puntea de legătură cu prezentul. Într-o amplă desfășurare de steaguri, fanioane, trofee, statuete, cupe, afișe, programe, medalii, insigne, timbre, diplome, opere de artă — în această grandioasă coroană, grea de simboluri, se citesc, ca într-o carte, succesele mișcării noastre sportive obținute în ultimul sfert de veac. Amintirile palpabile ale celor mai de seamă evenimente sportive din această perioadă ne stîrnesc fiorii anilor trăiți de noi, anilor în care forța mereu înnoitoare a Partidului a deschis căile sportului întregului popor român, în care ambianța morală și condițiile materiale s-au conjugat pentru a ușura obținerea superbelor victorii de răsunet mondial, care au statornicit sportului românesc pe glob un prestigiu binemeritat.

Despre toate acestea își propune să vorbească mai pe larg Muzeul național al sportului.

COMPETIȚII SPORTIVE ÎN CINSTEA SEMICENTENARULUI

CONCURS DE IACHTING

Pe lacul Herăstrău, în organizarea asociației sportive Electrica București, s-a desfășurat un atrăgător concurs de iachting dotat cu „Cupa Semicentenarului". Întrecerea a fost rezervată juniorilor și seniorilor, la clasele Finn, Snipe și F.D. REZULTATE: Finn (seniori): 1. Petre Purcea (C.N.U.) 3 p, 2. N. Opreanu (C.N.U.) 11 p, 3. Petre Svoboda (Electrica) 17,1 p; Juniori: 1. Adrian Arendt (Electrica) 6 p, 2. Dragoș Mărăcine (Electrica) 8,7 p, 3. Lucian Dragomir (Electrica) 19,4 p; Snipe (seniori): 1. D. Popovici — M. Mugescu (Electrica) 5,7 p, 2. C. Florescu — D. Pascu (Electrica) 9 p; juniori: C. Dragoș — C. Mircea (Electrica) 11 p; F. D. (juniori): 1. Gruia Ionescu — Gh. Dinescu (C.N.U.) 3 p, 2. Cristian Ionescu — Paul Stoica (Electrica) 11 p.

ASOCIAȚIA „INDUSTRIA LÎNEI" — 230 DE SPORTIVI LA CROS

170 de fete și 60 de băieți — membri ai asociației sportive „Industria Lînei" din Timișoara au participat la crosul tineretului. Învingători: **Iuliana Crișan** și **Iosif Szabo** (categ. 17—19 ani), **Victoria Irimia** și **Ștefan Ivănescu** (peste 19 ani).

C. CREȚU coresp.

„CUPA SEMICENTENARULUI" LA POPICE

16 echipe de popice din Oradea au fost angrenate într-o competiție în finala căreia reprezentativa municipiului Oradea a dispus — în mod surprinzător — de campioana județului I. C. Oradea. S-a jucat la 100 bile mixte, rezultatul fiind 2 492—2 430 p.d. în favoarea jucătorilor de la Voința. S-au remarcat I. Nyilas 429 p.d., S. Gall 426 p.d. (Voința), respectiv C. Mălan 426 p.d. și I. Lang 418 p.d. (I.C.O.). La juniori, în concursul individual, pe primele două locuri s-au clasat L. Darabont (I.C.O.) cu 849 p.d. și C. Iakob (Olimpia) cu 807 p.d.

Ilie GHIȘA, coresp.

PRIMA MAȘINĂ DE FORMULĂ PENTRU JUNIORI

Este gata de start prima mașină de formulă pentru juniori. Proiectat și construit de maestrul emerit al sportului **Ion Bobocel**, secretar general al Federației române de modelism, automobilul din imagine a fost realizat în cinstea Semicentenarului partidului. Mașina are un motor de 350 cmc și dezvoltă o viteză de 90 km/h. Ea vine să completeze competițiile de carturi atît de îndrăgite de școlari, urmînd ca după probele experimentale să intre în... producția de serie. Un ultim amănunt: automobilul de formulă pentru juniori a fost construit în atelierul și cu sprijinul elevilor liceului „Ioan Neculce" din Capitală.

CA PE O ARCĂ A LUI NOE...

Desigur, la nivelul actual al tehnicii noastre de sunet, nu e greu să ai în direct cocoșii, găinile, curcanii, scuterele, motoretele, vîntul, porumbeii, mașinile, birjele, tot ce mișcă, rîul, ramul, din jurul unei arene sportive — așa cum s-a întîmplat cu meciul de tenis România — Olanda, extrem de bogat în evenimente sonore foarte realiste. Negrăit de frumos se exprima un cocoș, se părea că sîntem pe o modernă arcă a lui Noe, pachebot minunat pe care se instalase — așa cum e normal, pe marile pacheboturi — un teren de tenis unde jucau lejer, fără patimă, cîțiva pasageri. Doi dintre ei știau foarte bine jocul, ceilalți doi — de loc lipsiți de talent — atunci îl învățau și progresau de la minge la minge. Era un tenis-școală. Nu venea nici un potop, nu se anunța nici o catastrofă, oceanul era senin, fără nori, cocoșii cîntau liniștiți, omenirea plutea calmă spre țărmuri însorite, mîndră că a descoperit acest joc superb numit tenis

TELE cronica

Toată introducerea asta poetică nu vrea decît să sugereze că era la mintea cocoșului, a oricărui cocoș, că Ilie și Tiri nu vor avea treabă cu olandezii nezburători, neînaripați. Într-un asemenea joc-școală nu conta decît „manera" — iar „manera" a fost desăvîrșită. Fifi înaripatul luase chipul lui Năstase, omul acesta joacă un tenis cu cîțiva centimetri deasupra pămîntului, fantezia lui e debordantă, Țiriac susținea că nimeni în lume nu are fantezia lui Ilie, acesta e Năstase!

Dar adevăratul meci — de loc la mintea cocoșului — a fost discuția dintre Țiri și Emanuel Valeriu, care a avut excelenta idee de a-l ruga pe „urs" — căci avem și așa ceva pe arcă — să comenteze meciurile lui Ilie. Țiri a fost admirabil în dialog: servit de un partener care știe ce înseamnă un dialog, Țiriac a desfășurat un joc entuziasmant al inteligenței, bunului simț și bunului gust, al orgoliului de calitate și al lucidității percutante. Țiri are replică, spontaneitate, reflexe, reflecții, un joc complet în dialog — cu smashuri verbale, cu loburi, cu stopuri crude și cu mingi tăiate brutal. El detestă flateria, de la nivelul unui orgoliu superior. El nu se lasă înșelat de vorbe mari și aparențe — de fiecare dată cînd i se oferea un teren larg pentru a bate cîmpii, el ne aducea pe pămînt, anunțîndu-ne sobru și vibrant situația scorului! Dialogul celor doi a izbutit să dea nu numai o dimensiune mai cuprinzătoare unui meci fără istoric, dar și o schiță clară a unor caractere. Nu avem în fiecare zi o asemenea reușită în arta comentariului.

Pe urmă — fiindcă tot sîntem pe arcă — au venit caii. 18 camere de televiziune (18!!) au urmărit marea cursă de obstacole de la Liverpool, marele „Național" englez, și zău dacă am văzut ceva mai frumos, de la filmul „Gool" încoace, poate chiar de la potop încoace. Spectacol de pe altă lume, pornit andante din padock majestuos, pentru a atinge nebunia cailor alergînd fără călăreț, ca oameni fugind fără cap, sfîrșind printr-o cavalcadă desfrînată din care a țîșnit această magnifică Specify... Învingătorul, calul nr. 7, filmat îndelung, ca un om, căci e demn de a fi om, după cursă, sărutat, îmbrățișat și mai ales mîngîiat. Nu voi uita multă vreme chipul lui Specify-calul.

Ceea ce n-aș putea spune despre jocul acela între oameni poreclit Steaua — Poli și venit cu atîta tam-tam de la Iași. În afară de cursa aceea braziliană a lui Moldoveanu, ce s-ar putea spune? Că Steaua a jucat mai bine și a pierdut logic... Că mi-a plăcut prosopul din plasa porții lui Coman... Că Incze acesta e cineva... Panseluțe, albăstrele! — cum se zice, și cum am mai spus de atîtea ori, la atîtea „meciuri de importanță capitală". Bine, cu adevărat bine, mult mai ponderat, cu tonuri de calitate, cu inflexiuni scurte de voce care valorau cît fraze lungi, ceea ce dovedește ce mare lucru e teatrul în viața oamenilor — bun, deci, mi s-a părut Mircea Radu Iacoban. Dar și asta — că lașul are un comentator de fotbal mai bun decît echipa sa! — și asta am mai spus-o... Să fie un semn că sîmbătă și duminică vom vedea la derbyurile interbucureștene ceva ce n-am mai văzut și vom „vorbi discuții" cum n-am mai discutat pe arca noastră?

BELPHEGOR

JUDO

Sîmbătă și duminică PRIMA FINALĂ REPUBLICANĂ PENTRU COPII

Sîmbătă și duminică, în sala Dinamo din Capitală, vor avea loc întrecerile finale ale primei ediții a campionatelor republicane individuale de judo rezervate copiilor. Competiția finală reunește peste 150 de copii judoka din numeroase cluburi și asociații sportive din Capitală și din provincie. De menționat că la etapa inaugurală au participat nu mai puțin de 1 246 de concurenți. Organizatorii, federația de specialitate în colaborare cu C.N.O.P. și revista Cutezătorii, au pregătit frumoase premii pentru învingători.

De la I.E.A.B.S.

Se aduce la cunoștință că bazinul de înot Floreasca este pus la dispoziția publicului zilnic între orele 8—19. Bazinul este acoperit și are apă caldă.

★

Pentru meciul de fotbal STEAUA — DINAMO, care se va disputa pe stadionul Republicii în ziua de 9 mai crt. ora 16, biletele de intrare s-au pus în vînzare la casele obișnuite.

În ziua meciului nu se vor mai vinde bilete.

handbal

SE POATE CALIFICA ECHIPA NOASTRĂ ÎN TURNEUL FINAL AL CAMPIONATULUI MONDIAL?

După 100 de minute de handbal, chiar dacă nu întotdeauna mulțumitor pe plan valoric, dar în orice caz mai mult decît satisfăcător sub raportul dîrzeniei, al luptei pentru victorie — reprezentativele feminine ale României și Uniunii Sovietice se află, totuși, la egalitate în lupta pentru calificarea în turul final al C.M. Și astfel, organizatorii acestei mari competiții, federația de specialitate olandeză și Federația Internațională au încă un loc liber (cel de al 9-lea) pe lista participantelor la campionatul mondial, celelalte 8 echipe fiind deja cunoscute: **Ungaria, Iugoslavia, Olanda și Japonia** (calificate fără jocuri de baraj), precum și **Danemarca, R.D. Germană, Polonia și R.F. a Germaniei**, ajunse în această etapă finală a întrecerii, prin eliminarea (în ordine) a selecționatelor **Bulgariei, Cehoslovaciei, Norvegiei și Suediei.** Dar așteptările organizatorilor și ale tuturor iubitorilor handbalului nu vor mai dura mult, deoarece în seara zilei de 9 mai va avea loc la Viena meciul de baraj dintre reprezentativele României și Uniunii Sovietice, la sfîrșitul căruia va fi cunoscută cea de a 9-a formație finalistă. Aceasta pentru că dacă meciul se va încheia la egalitate se vor efectua prelungiri (2 reprize a 5 minute), iar în caz că egalitatea va persista se va mai acorda încă o prelungire (tot 2 reprize a 5 minute) la capătul cărora dacă echipa calificată nu va fi cunoscută se va proceda la desemnarea ei prin tragere la sorți.

Este vorba, deci, de un joc decisiv, înaintea căruia toți amatorii de sport din țara noastră se întreabă care sînt șansele handbalistelor românce. În acest sens nu este un secret pentru nimeni că principale favorite rămîn jucătoarele sovietice, care alcătuiesc o formație mult mai rutinată, cu o mai mare forță fizică, cu o experiență tactică evident superioară selecționatei noastre, compusă în marea ei majoritate din handbaliste mai tinere, foarte ambițioase — este adevărat — dar supuse mai mult decît adversarele lor tracului și lipsei de curaj în atac. Spre satisfacția noastră, însă, echipa română, atît în primul meci la Tbilisi și, poate mai puțin, în al doilea joc la Cluj a reușit totuși să țină piept redutabilei reprezentative sovietice, furnizînd, într-un fel, marea surpriză a partidelor de calificare. Tocmai de aceea considerăm că handbalistele noastre au datoria de a nu se opri la jumătatea drumului. Ele au dovedit că în ciuda pronosticurilor pot să realizeze acest prim salt spre o deplină afirmare pe plan mondial. Spunem acest lucru, deoarece dacă selecționata română se va califica în dauna celei sovietice, atunci — ținînd seama de formațiile ajunse în turneul final al C.M. — echipa noastră are certe posibilități de a ajunge pe podiumul întrecerii. Este, așadar, o mare șansă pentru handbalistele românce. Știm că ele sînt conștiente de acest lucru, știm că doresc calificarea din tot sufletul. Nu le rămîne decît să lupte cu calm și cu curaj!

— c. a. —

AZI ÎN DIVIZIA MASCULINĂ A: JOCURI DECISIVE LA BRAȘOV ȘI CLUJ

Astăzi sînt programate jocurile din cadrul etapei a XXIII-a din campionatul masculin, divizia A. Cel puțin trei, din cele cinci partide, se anunță deosebit de interesante, prima dintre ele ca importanță fiind cea dintre **Dinamo Brașov** și **S.C. Bacău**. Handbaliștii brașoveni, jucînd pe teren propriu, vor lupta să obțină victoria, căci altfel vor continua să rămînă sub amenințarea retrogradării. Partide interesante se anunță, de asemenea, cele de la Cluj: **Universitatea — Dinamo București** (în care bucureștenii au o sarcină extrem de dificilă) și Lovrin: **Știința — Universitatea București** (studenții pleacă la Lovrin, după un egal obținut cu multă transpirație acasă și după o surprinzătoare victorie a Științei în fața revelației ultimului tur, S.C. Bacău). Singurul joc ce se va disputa în Capitală, **Voința — Steaua**, are loc pe stadionul Tineretului, de la ora 17,30.

BASCHET

TURNEUL FINAL VA DEFINITIVA LOTUL NAȚIONAL FEMININ

După cum se știe, de mîine pînă duminică sala Floreasca va găzdui turneul final al campionatului național feminin de baschet, la care iau parte echipele **Politehnica București**, deținătoarea titlului și virtuala cîștigătoare a acestei ediții, **Rapid** și **I.E.F.S.** între care se va decide ocupanta locului secund, și **Crișul Oradea**. După cum se vede, practic acest turneu are un singur scop, desemnarea deținătoarelor medaliilor de argint. Dar, valoarea și spectaculozitatea meciurilor, trei dintre ele fiind derbyuri ale diviziei A, pot constitui o frumoasă propagandă pentru baschetul feminin. În plus, întrecerea are și o altă însemnătate rezultată din faptul că va oferi posibilitatea rulării majorității jucătoarelor vizate să fie selecționate în reprezentativa țării. În acest sens, declarația antrenorului echipei naționale, prof. **Sigismund Ferencz**, este edificatoare:

„Turneul constituie un foarte bun prilej de verificare a pregătirilor efectuate în secțiile cluburilor de tinerele sportive care vor alcătui lotul reprezentativ. La încheierea disputelor, vom trage concluziile de rigoare și vom definitiva echipa care va susține primul test internațional cu prilejul turneului ce va fi efectuat în R. D. Germană. Sper ca întrecerile să ne ofere constatări pozitive care să ne dea speranțe pentru o bună comportare într-un viitor apropiat".

Rühring selecționat pentru meciurile cu Albania

După turneul de la Sofia, conducerea tehnică a lotului național de baschet masculin a hotărît selecționarea jucătorului Matei Rühring de la Universitatea Cluj, în locul lui Vasile Zdrenghea de la același club. Ca urmare, echipa care ne va reprezenta duminică și luni în meciurile cu Albania are următoarea alcătuire: **Albu, Georgescu** (ambii complet refăcuți), **Savu, Diaconescu, Oczelak, Popa, Pîrșu, Tarău, Cimpeanu, Dragomirescu, Chivulescu și Rühring.**

De la Katowice, gazda turneului de calificare pentru C.E. la care va lua parte formația română (19—23 mai), ne-a parvenit informația că jocurile se vor desfășura în sala de sport a clubului Baildon, iar comisar F.I.B.A. va fi Borislav Stankovici (Iugoslavia).